

Udvalget er derfor af den Formening, at Antagelsen af nærværende Lovudkast, som forelagt af Guvernementet, ikke alene vil bære henimod Undertrykkelse af de Rettigheder og Prærogativer, som Raadet har nydt i Fjerdedelen af et Aarhundrede, men ogsaa indeholde en ikke retfærdiggjort Bemærkelse af Kolonialloven af 27de November 1863, og ikke kan betragtes anderledes end som selvmorderisk i enhver Henseende.

Det vilde desuden være temmelig inkonsekvent af Raadet at antage den foreslaaede Forandring af vor Koloniallov, efter at det i sin Adresse til Hans Allernaadigste Majestæt Kongen i Anledning af 25 Mars Dagen for hin betydningsfulde Begivenhed, Hans Majestæts Bestigelse af den danske Throne, har udtalt sin inderligste Tak for det Gode, Hans Majestæt bevilste Kommunen ved Tilstaelsen af denne Lov.

Hvad nu vor finansielle Stilling og Selvstændighed angaar, vil et Blik paa vore aarlige Budgetter vise, at dersom Staten overtog de Udgifter, det egentlig tilkommer Moderlandet at udrede, og som udredes af andre Regeringer, der have Besiddelser i Vestindien, vilde vi, selv under de nuværende kritiske Forhold, være i Stand til at betale, hvad vi skulde.

Tager man eksempelvis det sidste Budget, der med runde Tal omfatter en Indtægt af \$ 124,000 og en Udgift af \$ 180,000, da vilde det apparente Deficit, \$ 57,000, blive mere end dækket og der vilde fremkomme et lille Overskud, hvis Statskassen betalte sine egne Udgifter, f. Eks. Lønningerne til Guvernøren, Cheferne for de forskellige Administrationsgrene (for saa vidt de have kongelig Ansættelse), Militæruddgifter, Pensioner samt Udgifterne til Den St. San, hvilke sidste ikke ere medtagne i den hermed følgende Oversigt Nr. 3.

Som det nu er, er Kommunen med en aarlig Udgift af \$ 181,000 og med en Befolkning for Tiden anslaaet til 13,000, bestattet med omtrent \$ 14.00 pr. Hovede, hvilket er mere end det dobbelte af, hvad Befolkningen i Moderlandet betaler, idet en nyere Statistisk viser, at Bestatningen der kun andrager \$ 6.53 pr. Hoved. (Oversigt Nr. 4).

Det er vel sandt, at det foreliggende Lovforslag lader den kongelige Kasse overtage Størstedelen af Statsudgifterne; men for at bestræbe dem, tager den den bedste Del af vore Indtægter, og lader os beholde \$ 58,000, hvormed de kommunale Udgifter, \$ 53,000, skulde betales. Med vore Indtægter i stadig Nedgang, imedens vore Udgifter snarere vilde være i Stigen, dersom vi skulde tage os af de Forbedringer, Byen behøver, ville vi da snart komme til at staa Ansigt til Ansigt med nye Deficit, som det vilde være en fysisk Umulighed at dække, da vi i vor nuværende Nød ikke kunne tænke paa at forøge Skattebyrden, der allerede er lige saa stor som i de forbigangne Bestandsaar, og som vi vanskelig nu kunne bære.

Saaledes fremkommer af sig selv Nødvendigheden af, at vore Indtægter overlades os til Bestridelse af vore egne Udgifter; og dersom Moderlandet, der er mindre bestattet end vi ere, ikke kan paatage sig, af dets egne Indtægter at udrede de Udgifter, der paahviler Regeringen, da er der kun en Løsning mulig, og den finde vi i Ordene i Hans Allernaadigste Majestæts Proklamation af 25de Oktober 1867, nemlig at overgive Den til en Magt, der vil og kan paatage sig den Opgave, „at for bedre vor moralske og materielle Belfærd.“

Med ovenstaaende Fremstilling og Bemærkninger for Dje vil Udvalget spørge, om en Kommune, der ikke alene har betalt Statsudgifter og sine municipale og almindelige Udgifter, men ogsaa uforudsete Udgifter, foranledigede ved de Ulykker, der havde hjemstødt Den i Tiden fra 1867 til 1889, kan siges at have mistet sin finansielle Selvstændighed og dermed sin politiske Selvstændighed?

Udvalget maa sluttelig paa det mest indtrængende udtale sig imod det af det ærede Guvernement forelagte Lovudkast, og fraraade Kolonialraadet at stemme for det; og skal derimod henstille til Opnaaelse af en rimelig og billig Ordning, gavnlig saavel for Regeringen som for Kommunen, at den nye Koloniallov, der blev udarbejdet af Guvernementet i Overensstemmelse med kongelig Reskript af 22de Maj 1871 og forelagt af Guvernør Garde den 22de Maj 1872, af det nuværende Guvernement forelægges til Behandling, hvorved de nødvendige Ændringer til Fremme af de Reformers og Forandringer, som baade Guvernementet og Kommunen forlange, kunne blive